

Euroopan alueiden komitean lausunto aiheesta ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista”

(2019/C 86/19)

Esittelijä: Oldřich VLASÁK (CZ, ECR), Hradec Královén kaupunginvaltuuston jäsen

Viiteasiakirja: Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista

COM(2018) 337 final

I. MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Artikla 4 kohta 1

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Kierrätyslaitosten toiminnanharjoittajien on varmistettava, että liitteessä I olevassa 1 jaksossa esitettyyn käyttöön tarkoitettu kierrätetty vesi täyttää kierrätysjärjestelmän ulostulossa (vaatimustenmukaisuuden määrittelykohta) seuraavat vaatimukset:	1. Kierrätyslaitosten toiminnanharjoittajien on varmistettava, että liitteessä I olevassa 1 jaksossa esitettyyn käyttöön tarkoitettu kierrätetty vesi täyttää loppukäyttäjän järjestelmän sisääntulossa (vaatimustenmukaisuuden määrittelykohta) seuraavat vaatimukset:

Perustelu

Kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittaja voi vastata tuotteensa laadusta vain kyseiseen kohtaan saakka. Sen jälkeen, esimerkiksi keruun ja varastoinnin aikana, kierrätysveden laadusta huolehtiminen on loppukäyttäjän vastuulla.

Muutosehdotus 2

6 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<i>6 artikla</i>	<i>6 artikla</i>
Kierrätetyn veden jakelua koskeva lupamenettely	Kierrätetyn veden jakelua koskeva lupamenettely
1. Kierrätetyn veden käytön liitteessä I olevassa 1 jaksossa mainittuihin tarkoituksiin on oltava luvanvaraista.	1. Kierrätetyn veden käytön liitteessä I olevassa 1 jaksossa mainittuihin tarkoituksiin on oltava luvanvaraista.
2. Toiminnanharjoittajan on haettava 1 kohdassa tarkoitettua lupaa tai olemassa olevan luvan muutosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa kierrätyslaitos toimii tai jossa sen on tarkoitus toimia.	2. Toiminnanharjoittajan on haettava 1 kohdassa tarkoitettua lupaa tai olemassa olevan luvan muutosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa kierrätyslaitos toimii tai jossa sen on tarkoitus toimia.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
3. Hakemuksessa on oltava a) veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelma, joka on 5 artiklan 2 kohdan mukainen; b) kuvaus siitä, kuinka kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittaja täyttää veden laatua ja seurantaan koskevat vähimmäisvaatimukset, jotka on esitetty liitteessä I olevassa jaksossa 2; c) kuvaus siitä, kuinka kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittaja täyttää veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmassa esitetyt lisävaatimukset.	3. Hakemuksessa on oltava a) veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelma, joka on 5 artiklan 2 kohdan mukainen; b) kuvaus siitä, kuinka kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittaja täyttää veden laatua ja seurantaan koskevat vähimmäisvaatimukset, jotka on esitetty liitteessä I olevassa jaksossa 2; c) kuvaus siitä, kuinka kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittaja täyttää veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmassa esitetyt lisävaatimukset. 4. Jäsenvaltion on edellytettävä loppukäyttäjältä joko luvan hakemista tai ilmoituksen tekemistä liitteessä I olevassa 1 jaksossa tarkoitetun kierrätetyn veden käyttöä varten. 5. Loppukäyttäjän on kansallisesta laista riippuen joko haettava 1 kohdassa tarkoitettua lupaa tai olemassa olevan luvan muutosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa kierrätyslaitos toimii tai jossa sen on tarkoitus toimia, tai tehtävä ilmoitus kyseiselle viranomaiselle.

Perustelu

Kuten asetuksen sisällöstä käy ilmi, EU ei pidä kierrätettyä vettä samanlaisena (turvallisena) tuotteena kuin juomavettä. Siksi myös loppukäyttäjän olisi kannettava vastuuta sen käytöstä ja oltava asioista tietoinen. Jäsenvaltion on näin ollen edellytettävä kierrätettyä vettä hyödyntävältä loppukäyttäjältä joko luvan hakemista tai ilmoituksen tekemistä. Vaivan vastineeksi loppukäyttäjät voivat kuivuuskausien aikana, jolloin pinta- tai pohjaveden ottoa rajoitetaan muilla säännöksillä, pitää tämän uuden tuotteen turvin kaiken kaikkiaan yllä kasvintuotantoa (ja monissa tapauksissa myös siitä riippuvaista kotieläintuotantoa).

Toimivaltaisen viranomaisen on myös tärkeää tietää, mihin tarkoituksiin kierrätettyä vettä käytetään, mutta käytön ei tarvitse olla luvanvaraista.

Muutosehdotus 3

7 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
7 artikla Luvan myöntäminen 1. Toimivaltaisen viranomaisen on hakemusta arvioidessaan kuultava seuraavia toimijoita ja vaihdettava tietoja niiden kanssa: a) jäsenvaltion muut asianomaiset viranomaiset, erityisesti vesiviranomainen, jos se on eri kuin toimivaltainen viranomainen;	7 artikla Luvan myöntäminen 1. Toimivaltaisen viranomaisen on hakemusta arvioidessaan kuultava seuraavia toimijoita ja vaihdettava tietoja niiden kanssa: a) jäsenvaltion muut asianomaiset viranomaiset, erityisesti vesiviranomainen, jos se on eri kuin toimivaltainen viranomainen;

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
b) vaikutusalaan mahdollisesti kuuluvien jäsenvaltioiden yhteysviranomaiset, jotka on nimetty 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti. 2. Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä kolmen kuukauden kuluessa 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun täydellisen hakemuksen saamisesta, myöntääkö se luvan. Jos toimivaltainen viranomainen tarvitsee lisää aikaa hakemuksen monimutkaisuuden vuoksi, sen tulee ilmoittaa asiasta hakijalle, ilmoittaa luvan aiottu myöntämispäivämäärä ja syyt viivästymiseen. 3. Jos toimivaltainen viranomainen päättää myöntää luvan, sen on määriteltävä ehdot, joihin sisältyvät seuraavat tiedot soveltuvin osin: a) liitteessä I olevassa 2 jaksossa esitetyt veden laatua ja seurantaa koskeviin vähimmäisvaatimuksiin liittyvät ehdot; b) veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmassa esitettyjä lisävaatimuksia koskevat ehdot; c) muut mahdolliset ehdot, jotka ovat tarpeellisia eläinten ja ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvien kohtuuttomien riskien vähentämiseksi. 4. Lupa on tarkistettava säännöllisesti ja vähintään viiden vuoden välein, ja tarvittaessa sitä on muutettava.	b) vaikutusalaan mahdollisesti kuuluvien jäsenvaltioiden yhteysviranomaiset, jotka on nimetty 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti. 2. Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä kolmen kuukauden kuluessa 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun täydellisen hakemuksen saamisesta, myöntääkö se luvan. Jos toimivaltainen viranomainen tarvitsee lisää aikaa hakemuksen monimutkaisuuden vuoksi, sen tulee ilmoittaa asiasta hakijalle, ilmoittaa luvan aiottu myöntämispäivämäärä ja syyt viivästymiseen. 3. Jos toimivaltainen viranomainen päättää myöntää luvan, sen on määriteltävä ehdot, joihin sisältyvät seuraavat tiedot soveltuvin osin: a) liitteessä I olevassa 2 jaksossa esitetyt veden laatua ja seurantaa koskeviin vähimmäisvaatimuksiin liittyvät ehdot; b) veden uudelleenkäytön riskinhallintasuunnitelmassa esitettyjä lisävaatimuksia koskevat ehdot; c) muut mahdolliset ehdot, jotka ovat tarpeellisia eläinten ja ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvien kohtuuttomien riskien vähentämiseksi. 4. Lupa on tarkistettava säännöllisesti ja vähintään viiden vuoden välein, ja tarvittaessa sitä on muutettava. 5. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jolle käyttäjä on tehnyt ilmoituksen tai lupahakemuksen, velvoittaa loppukäyttäjän käyttämään kierrätettyä vettä ainoastaan asetuksen liitteessä I olevan 2 jakson taulukon 1 mukaisesti.

Perustelu

Kuten asetuksen sisällöstä käy ilmi, EU ei pidä kierrätettyä vettä samanlaisena (turvallisena) tuotteena kuin juomavettä. Siksi myös loppukäyttäjän olisi kannettava vastuuta sen käytöstä ja oltava asioista tietoinen. Jäsenvaltion on näin ollen edellytettävä kierrätettyä vettä hyödyntävältä loppukäyttäjältä joko luvan hakemista tai ilmoituksen tekemistä. Vaivan vastineeksi loppukäyttäjät voivat kuivuuskausien aikana, jolloin pinta- tai pohjaveden ottoa rajoitetaan muilla säännöksillä, pitää tämän uuden tuotteen turvin kaiken kaikkiaan yllä kasvintuotantoa (ja monissa tapauksissa myös siitä riippuvaista kotieläintuotantoa).

Muutosehdotus 4

8 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
8 artikla <i>Vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen</i> 1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kierrätetty vesi vastaa luvassa esitettyjä edellytyksiä vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa. Vaatimustenmukaisuuden tarkistus on tehtävä käyttämällä seuraavia menetelmiä: a) tarkistukset paikan päällä; b) tämän asetuksen ja direktiivien 91/271/ETY ja 2000/60/EY nojalla saatujen seurantatietojen käyttö; c) muut asianmukaiset menetelmät. 2. Jos vaatimustenmukaisuus ei täyty, toimivaltaisen viranomaisen tulee pyytää kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittajaa toteuttamaan viipymättä tarvittavat toimenpiteet vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi. 3. Jos vaatimustenmukaisuuden täyttymättä jääminen aiheuttaa merkittävän ympäristöä tai ihmisten terveyttä uhkaavan riskin, kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittajan on välittömästi keskeytettävä kierrätetyn veden jakelu, kunnes toimivaltainen viranomainen katsoo, että vaatimustenmukaisuus on palautettu. 4. Jos tapahtuu jotakin, joka vaikuttaa luvan ehtojen noudattamiseen, kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittajan on ilmoitettava tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle ja loppukäyttäjälle (loppukäyttäjille, johon (joihin) vaikutus mahdollisesti kohdistuu, ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tarvittavat tiedot, joilla kyseisen tapahtuman vaikutuksia voidaan arvioida.	8 artikla <i>Vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen</i> 1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kierrätetty vesi vastaa luvassa esitettyjä edellytyksiä vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa. Vaatimustenmukaisuuden tarkistus on tehtävä käyttämällä seuraavia menetelmiä: a) vaatimustenmukaisuuden tarkistukset paikan päällä toimittajan tai loppukäyttäjän luona asianomaisessa luvassa vahvistetun mukaisesti. Tarkistukset suoritetaan kulloisenkin jäsenvaltion näytteenotto- ja analysointivaatimusten ja -normien mukaisesti. Lisäksi olisi otettava huomioon kasteluun käytettävän kierrätysveden laatua koskevat ISO-standardit luokittain sen mukaan, mitä kasveja kastellaan. Kukin jäsenvaltio määrittelee tarkistusvälin riskianalyysin perusteella siten, että suurempi riski johtaa tiheämpiin tarkastuksiin; b) muut asianmukaiset menetelmät, joiden avulla paitsi toimittaja myös loppukäyttäjä voi taata kierrätetyn veden laadun. 2. Jos vaatimustenmukaisuus ei täyty, toimivaltaisen viranomaisen tulee pyytää kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittajaa toteuttamaan viipymättä tarvittavat toimenpiteet vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi. 3. Jos vaatimustenmukaisuuden täyttymättä jääminen aiheuttaa merkittävän ympäristöä tai ihmisten terveyttä uhkaavan riskin, kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittajan on välittömästi keskeytettävä kierrätetyn veden jakelu, kunnes toimivaltainen viranomainen katsoo, että vaatimustenmukaisuus on palautettu. 4. Jos tapahtuu jotakin, joka vaikuttaa luvan ehtojen noudattamiseen, kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittajan on ilmoitettava tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle ja loppukäyttäjälle (loppukäyttäjille, johon (joihin) vaikutus mahdollisesti kohdistuu, ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tarvittavat tiedot, joilla kyseisen tapahtuman vaikutuksia voidaan arvioida.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
	5. Loppukäyttäjän on tarkistutettava tuotteensa säännöllisesti maataloustuotteista ja elintarvikkeista vastaavilla toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla.

Perustelu

Kyseinen artikla on ensiarvoisen tärkeä koko asetuksen onnistumisen kannalta, mutta 1 kohdan muotoilu on erittäin epämääräinen ja asetuksen käytännön soveltamista ajatellen mahdoton.

Ehdotettu a alakohta

Tässä ei kerrota selkeästi, mitä tarkalleen ottaen tarkistetaan ja missä. Olisi vähintään viitattava asianomaisiin näytteenotto- ja analysointinormeihin sekä kasteluun käytettävän kierrätysveden laatua koskevaan ISO-standardiin luokittain sen mukaan, mitä kasveja kastellaan. Tarkistusväli on määriteltävä todellisten riskien perusteella. Veden uudelleenkäytön edistämiseksi on tärkeää, että vähäriskisiä pieniä laitoksia varten on olemassa yksinkertaistettu menettely.

Ehdotettu b alakohta

Yhteyttä mainittuihin EU:n direktiiveihin (91/271 ja 2000/60) on mahdoton hahmottaa. Näiden direktiivien perusteella saatavat tiedot koskevat käsitellyn jäteveden laatua, jolla ei ole mitään yhteyttä kierrätettävien jätevesien laatuun, sillä (harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta) niitä puhdistetaan vielä kierrätyslaitoksessa.

Ehdotettu 5 kohta

8 artiklassa ei ole minkäänlaisia säännöksiä maataloustuotteiden ja kierrätetyllä vedellä kasteltujen peltojen turvallisuustarkastuksista. Tämä velvollisuus olisi asetettava loppukäyttäjälle, ja maatalousalan (elintarvikkeiden) tarkastuksista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen tai terveystarvomaisten on edellytettävä tarkistusten suorittamista.

Muutosehdotus 5

10 artikla – Muutetaan

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Tiedottaminen yleisölle	Tiedottaminen yleisölle
1. Direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY säännöksiä rajoittamatta jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisö saa veden uudelleenkäytöstä riittävää ja ajantasaista tietoa verkossa. Tietoihin tulee sisältyä seuraavaa:	1. Direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY säännöksiä rajoittamatta jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisö saa veden uudelleenkäytöstä riittävää ja ajantasaista tietoa verkossa. Tietoihin tulee sisältyä seuraavaa:
a) tämän asetuksen mukaisesti toimitetun kierrätetyn veden määrä ja laatu;	a) tämän asetuksen mukaisesti toimitetun kierrätetyn veden määrä ja laatu;
b) tämän asetuksen mukaisesti toimitetun kierrätetyn veden prosenttiosuus käsitellyn yhdyskuntajäteveden kokonaismäärästä jäsenvaltiossa;	b) tämän asetuksen mukaisesti toimitetun kierrätetyn veden prosenttiosuus käsitellyn yhdyskuntajäteveden kokonaismäärästä jäsenvaltiossa;

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
c) tämän asetuksen mukaisesti myönnetty tai muutetut luvat, mukaan lukien toimivaltaisten viranomaisten 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti asettamat ehdot;	c) tämän asetuksen mukaisesti myönnetty tai muutetut luvat, mukaan lukien toimivaltaisten viranomaisten 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti asettamat ehdot;
d) 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen vaatimusten mukaisuudentarkistuksen tulos;	d) 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen vaatimusten mukaisuudentarkistuksen tulos;
e) 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt yhteysviranomaiset.	e) 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt yhteysviranomaiset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on päivitettävä vähintään kerran vuodessa.	2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on päivitettävä vähintään kerran vuodessa.
3. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 1 kohdan nojalla annettavien tietojen muotoa ja esitystapaa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 15 artiklassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.	3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 1 kohdan nojalla annettavien tietojen muotoa ja esitystapaa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 15 artiklassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.

Perustelu

Ehdotamme ilmaisun ”voi vahvistaa” muuttamista muotoon ”vahvistaa”, jotta asetuksesta johtuvien velvoitteiden yksiselitteisyys tulee selväksi.

Muutosehdotus 6

12 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä muodostaa riittävän edun tai oikeuksien heikentymisen, tavoitteena antaa kyseessä olevalle yleisölle laaja oikeussuoja.	3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä muodostaa riittävän edun tai oikeuksien heikentymisen, tavoitteena antaa kyseessä olevalle yleisölle laaja oikeussuoja.
Tässä tarkoituksessa minkä tahansa ympäristönsuojelua edistävän kansalaisjärjestön, joka täyttää kansallisen lain vaatimukset, etu on katsottava riittäväksi 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.	Tässä tarkoituksessa minkä tahansa ympäristönsuojeluun keskittyvän kansalaisjärjestön, joka täyttää kansallisen lain vaatimukset, etu on katsottava riittäväksi 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Tällaisilla järjestöillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista heikentää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.	Tällaisilla järjestöillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista heikentää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

Perustelu

Alueiden komitea ei pidä tarpeellisena, että veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksia koskevassa asetuksessa käsiteltäisiin nimenomaisesti kansalaisjärjestöihin liittyviä kysymyksiä. Alueiden komitea ei toisaalta halua myöskään rajoittaa ympäristönsuojelua edistävien kansalaisjärjestöjen oikeuksia. Esitetyssä muutosehdotuksessa täsmennetään näin ollen, millaiset kansalaisjärjestöt voivat käyttää kyseessä olevaa oikeutta.

Muutosehdotus 7

17 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<i>Voimaantulo ja soveltaminen</i>	<i>Voimaantulo ja soveltaminen</i>
Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i> .	Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i> .
Sitä sovelletaan... [päivämäärä vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].	Sitä sovelletaan... [päivämäärä kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].
Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.	Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Perustelu

Yksi vuosi on liian lyhyt aika, jotta sen puitteissa voitaisiin vaatia tekemään parannuksia vedenkäsitelyyn, laitteistoihin, toiminnan harjoittamiseen, valvontaan, riskien arviointiin ja sääntelyjärjestelmien yhtenäisyyteen.

Muutosehdotus 8

LIITE I

1 jakso

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<i>LIITE I</i>	<i>LIITE I</i>
KÄYTÖT JA VÄHIMMÄISVAATIMUKSET	KÄYTÖT JA VÄHIMMÄISVAATIMUKSET
1 jakso – Kierrätetyn veden käyttötarkoitukset, 2 artiklassa tarkoitettu	1 jakso – Kierrätetyn veden käyttötarkoitukset, 2 artiklassa tarkoitettu
a) Maatalouden keinokastelu	a) Maatalouden keinokastelu
Maatalouden keinokastelulla tarkoitetaan seuraavien kasvilajien kastelua:	Maatalouden keinokastelulla tarkoitetaan seuraavien kasvilajien kastelua:

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
— raakana kulutettavat ravintokasvit eli kasvit, jotka on tarkoitettu ihmisravinnoksi ja syötäväksi raakana tai käsittelemättömänä — käsiteltävät ravintokasvit eli kasvit, jotka on tarkoitettu ihmisravinnoksi, muttei syötäväksi raakana vaan käsittelyn jälkeen (esim. keitettynä, teollisesti käsiteltynä) — muut kuin ravintokasvit eli kasvit, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi (esim. laidun-, rehu-, kuitu-, koriste-, siemen-, energia- ja turvekasvit).	— raakana kulutettavat ravintokasvit eli kasvit, jotka on tarkoitettu ihmisravinnoksi ja syötäväksi raakana tai käsittelemättömänä — käsiteltävät ravintokasvit eli kasvit, jotka on tarkoitettu ihmisravinnoksi, muttei syötäväksi raakana vaan käsittelyn jälkeen (esim. keitettynä, teollisesti käsiteltynä) — muut kuin ravintokasvit eli kasvit, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi (esim. laidun-, rehu-, kuitu-, koriste-, siemen-, energia- ja turvekasvit). b) Kaupunkien yleisessä (esimerkiksi virkistys- tai urheilukäytössä olevien viheralueiden, puistojen ja puutarhojen kastelu

Perustelu

Komitea ehdottaa, että asetuksen soveltamisalaan lisätään maatalouden kastelukäytön rinnalle veden käyttö esimerkiksi kaupunkien yleisessä käytössä olevien viheralueiden, puistojen ja puutarhojen kastelussa, sillä niihin voidaan soveltaa samaa lähestymistapaa ja kierrätysveden vähimmäislaatuvaatimuksia kuin maatalouden keinokastelussa. Kierrätetyn veden käyttö näihin tarkoituksiin kaupunkialueiden vesihuollossa edistäisi kuivuuskausina huomattavasti myös niiden ongelmien ratkaisemista, jotka aiheutuvat siitä, että kaupunkien keskustat lämpenevät huomattavasti.

Muutosehdotus 9

LIITE I

2 jakso

Taulukko 1

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Taulukko 1. Kierrätetyn veden laatuluokat ja sallittu käyttö maataloudessa sekä kastelumenetelmä	Taulukko 1. Kierrätetyn veden laatuluokat ja sallittu käyttö maataloudessa, kaupunkien yleisessä käytössä olevien viheralueiden, puistojen ja puutarhojen kastelu sekä kastelumenetelmä

Komission ehdotus			AK:n muutosehdotus		
Kierrätetyn veden vähimmäislaatu	Kasvikategoria	Kastelumenetelmä	Kierrätetyn veden vähimmäislaatu	Kasvikategoria	Kastelumenetelmä
A	Kaikki ravintokasvit, mukaan lukien raakana syötävät juurikasvit ja ravintokasvit, joiden syötävä osa on suoraan kosketuksessa kierrätettyyn veteen	Kaikki kastelumenetelmät	A	Kaikki ravintokasvit, mukaan lukien raakana syötävät juurikasvit ja ravintokasvit, joiden syötävä osa on suoraan kosketuksessa kierrätettyyn veteen; kaupunkien yleisessä käytössä olevien viheralueiden, puistojen ja puutarhojen kastelu	Kaikki kastelumenetelmät
B	Raakana kulutettavat ravintokasvit, joiden syötävä osa tuotetaan maan alla eikä ole suoraan kosketuksessa kierrätettyyn veteen, käsiteltävät ravintokasvit ja muut kuin ravintokasvit, mukaan lukien maitoa ja lihaa tuottavien eläinten ravinnoksi tarkoitetut kasvit	Kaikki kastelumenetelmät	B	Raakana kulutettavat ravintokasvit, joiden syötävä osa tuotetaan maan alla eikä ole suoraan kosketuksessa kierrätettyyn veteen, käsiteltävät ravintokasvit ja muut kuin ravintokasvit, mukaan lukien maitoa ja lihaa tuottavien eläinten ravinnoksi tarkoitetut kasvit	Kaikki kastelumenetelmät
C		Vain tippukastelu (*)	C		Vain tippukastelu (*)
D	Teollisuus-, energia- ja siemenkasvit	Kaikki kastelumenetelmät	D	Teollisuus-, energia- ja siemenkasvit	Kaikki kastelumenetelmät
(*) Tippukastelu (kutsutaan myös pisarakasteluksi) on mikrokastelujärjestelmä, jonka avulla kasveja voidaan kastella vesipisaroilla tai pienillä virroilla ja johon sisältyy veden tiikkuttaminen maaperään tai suoraan sen pinnan alle hyvin alhaisilla nopeuksilla (2–20 litraa tunnissa). Järjestelmä koostuu ohuista muoviputkista, jotka on yhdistetty pisaroittimiksi kutsuttuihin ulostuloihin.			(*) Tippukastelu (kutsutaan myös pisarakasteluksi) on mikrokastelujärjestelmä, jonka avulla kasveja voidaan kastella vesipisaroilla tai pienillä virroilla ja johon sisältyy veden tiikkuttaminen maaperään tai suoraan sen pinnan alle hyvin alhaisilla nopeuksilla (2–20 litraa tunnissa). Järjestelmä koostuu ohuista muoviputkista, jotka on yhdistetty pisaroittimiksi kutsuttuihin ulostuloihin.		

Perustelu

Lausunnossa laajennetaan ehdotetun asetuksen 2 artiklassa tarkoitettua ja liitteessä 1 olevassa 1 jaksossa määriteltyä käyttöä lisäämällä b alakohhta, joka koskee kaupunkien viheralueiden, puistojen ja puutarhojen kastelua.

Muutosehdotus 10

LIITE I

2 jakso

Taulukko 4

Maatalouden kastelukäyttöön tarkoitettujen kierrätetyn veden validointiin tarkoitettu seuranta

Komission ehdotus			AK:n muutosehdotus		
Kierrätetyn veden laatuluokka	Indikaattoreina toimivat mikro-organismit (*)	Käsittelyketjun suorituskykyta-voitteet (log ₁₀ vähenneminen)	Kierrätetyn veden laatuluokka	Indikaattoreina toimivat mikro-organismit (*)	Käsittelyketjun suorituskykyta-voitteet (log ₁₀ vähenneminen)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0	A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Kolifaagien kokonaismäärä / F-spesifit kolifaagit / somaattiset kolifaagit / kolifaagit (**)	≥ 6,0		Kolifaagien kokonaismäärä / F-spesifit kolifaagit / somaattiset kolifaagit / kolifaagit (**)	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> -itiöt / itiöitä muodostavat sulfaatitibakteerit (***)	≥ 5,0		<i>Clostridium perfringens</i> -itiöt / itiöitä muodostavat sulfaatitibakteerit (***)	≥ 5,0
(*) Validoinnin seurannassa voidaan käyttää ehdotettujen indikaattorimikro-organismien sijasta referenssipatogeeneinä seuraavia: <i>Campylobacter</i> , rotavirus ja <i>Cryptosporidium</i> . [Suom. huom. Suomenkielisen asetusehdotuksen liitteestä puuttuu tästä kohdasta yksi virke.] (**) Kolifaagien kokonaismäärä on valittu sopivimmaksi virusindikaattoriksi. Kuitenkin jos analyysia ei voi tehdä kaikilla kolifaageilla, ainakin yksi niistä (F-spesifit tai somaattiset kolifaagit) on analysoitava. (***) <i>Clostridium perfringens</i> -itiöt on valittu sopivimmaksi alkueläinten indikaattoriksi. Kuitenkin itiöitä muodostavat sulfaatitibakteerit ovat niille vaihtoehto, jos <i>Clostridium perfringens</i> -itiöiden perusteella ei voida validoida vaadittua log ₁₀ vähenemistä. Toiminnanharjoittajan on validoitava ja dokumentoitava seurannan analyysimenetelmä EN ISO/IEC-17025 -standardin mukaisesti tai muiden kansallisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti, joilla varmistetaan vastaava laatutaso.			(*) Validoinnin seurannassa voidaan käyttää ehdotettujen indikaattorimikro-organismien sijasta referenssipatogeeneinä seuraavia: <i>Campylobacter</i> , rotavirus ja <i>Cryptosporidium</i> . [Suom. huom. Suomenkielisen asetusehdotuksen liitteestä puuttuu tästä kohdasta yksi virke.] (**) Kolifaagien kokonaismäärä on valittu sopivimmaksi virusindikaattoriksi. Kuitenkin jos analyysia ei voi tehdä kaikilla kolifaageilla, ainakin yksi niistä (F-spesifit tai somaattiset kolifaagit) on analysoitava. (***) <i>Clostridium perfringens</i> -itiöt on valittu sopivimmaksi alkueläinten indikaattoriksi. Kuitenkin itiöitä muodostavat sulfaatitibakteerit ovat niille vaihtoehto, jos <i>Clostridium perfringens</i> -itiöiden perusteella ei voida validoida vaadittua log ₁₀ vähenemistä. Toiminnanharjoittajan on validoitava ja dokumentoitava seurannan analyysimenetelmä EN ISO/IEC-17025 -standardin mukaisesti tai muiden kansallisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti, joilla varmistetaan vastaava laatutaso. Jos log₁₀ vähenemisen arvoja ei kyetä saavuttamaan, koska indikaattoreiksi valittujen organismien pitoisuus kierrätyslaitokseen kulkeutuvassa käsitellyssä jätevedessä on pieni, voidaan validointiin liittyvän tavoitteen katsoa täyttyneen, jos kierrätetystä vedestä ei löydy kyseistä indikaattoriorganismia.		

Perustelu

Kyseisiä vaatimuksia ei voida käytännössä noudattaa, jos puhdistamolta kierrätyslaitokseen kulkeutuvan veden määrä jostakin syystä (esim. teollisuuden jätevesien osuus yhdyskuntajätevesien käsittelylaitokseen tulevassa vedessä) vähenee suhteessa tavalliseen jäteveeseen.

II. POLIITTISET SUOSITUKSET

EUROOPAN ALUEIDEN KOMITEA

Nykytilanne

1. muistuttaa, että veden uudelleenkäyttöä voidaan edistää erilaisin toimintapoliittisin välinein. Yksi niistä on sellaisten sitovien normien tai ohjeiden antaminen, joissa määritetään vähimmäisvaatimukset, jotka kierrätetyn veden on täytettävä ennen kuin sitä voidaan käyttää uudelleen esimerkiksi maatalouden keinokastelussa. Tällaisia välineitä on tällä hetkellä käytössä vain kuudessa jäsenvaltiossa.
2. katsoo, että kierrätysveden rajoitetunkin käytön suurimmaksi esteeksi voidaan nähdä huoli elintarviketurvallisuudesta käytettäessä maataloustuotteita, jotka on viljelty käsitellyllä yhdyskuntajätevedellä kasteluilla pelloilla.
3. on huolestunut siitä, että veden uudelleenkäyttö on toistaiseksi EU:ssa vähäistä ja kierrätetyn veden osuudesta ja sen käytöstä eri jäsenvaltioissa on vain vähän määrällisiä tietoja. Osasyynä ovat eriävät käsitykset siitä, mitä "veden uudelleenkäyttö" pitää sisällään, sekä erilaiset kartoitus- ja tietojenesittämistavat.

Säädöksen tarve

4. toteaa, että ehdotettu asetus on tarpeellinen, koska varsinkin maatalouskäyttöön tarvittavan veden puute pahenee EU:n jäsenvaltioissa jatkuvasti ja vettä on pyrittävä säästämään. On myös osoitettava, kuinka paljon vettä ehdotetulla tavalla voidaan säästää EU:ssa. Asetuksen antamista puoltaa myös tarve luoda maataloustuottajille yhtäläiset toimintaedellytykset kaikissa jäsenvaltioissa. Lisäksi asetus on konkreettinen osoitus EU:n pyrkimyksestä siirtyä vesialallakin kiertotalouteen.
5. katsoo, että ehdotetun tyyppisen jätevedenkäsittelyn tukeminen olisi jäsenvaltioille eduksi, sillä kyseinen tuki mahdollistaa maatalojen toiminnan myös kuivuuden vallitessa. Kuivuuskausien aikana, jolloin pinta- tai pohjaveden ottoa rajoitetaan muilla säännöksillä, maatilat voivat pitää tämän uuden tuotteen turvin kaiken kaikkiaan yllä kasvintuotantoa (ja monissa tapauksissa myös siitä riippuvaista kotieläintuotantoa).
6. pitää Euroopan komission esittämiä asetuksen antamisen syitä perusteltuina. Koko asetus perustuu kuitenkin kierrätyslaitosten toiminnanharjoittajille osoitettaviin velvollisuuksiin, eikä siinä näin ollen analysoida mitenkään (etenkään taloudelliselta kannalta) kysymystä jätevedenpuhdistamojen toiminnanharjoittajien motivoimisesta aloittamaan jäteveden kierrätystoimintaa.
7. huomauttaa, että kierrätysvettä kastelussa jo käyttävien maiden käytännön kokemusten perusteella kierrätyslaitoksiin on kohdennettava enemmän investointivaroja kuin vaikutustenarviointia käsittelevässä asetusehdotuksen osiossa arvioidaan, jotta kierrätetty vesi saavuttaisi laatuluokan A.
8. toteaa, että asetus lisää viime kädessä jätevesien puhdistamiskustannuksia, koska maataloustoimijoiden ei ole pakko ostaa käsiteltyä vettä vuoden ympäri. On varmistettava, ettei lisäkustannuksia säilytetä kohtuuttomassa määrin kansalaisten, kuntien ja toiminnanharjoittajien harteille.
9. toteaa, että on tärkeää varmistaa asetuksen johdonmukaisuus muun asiaan liittyvän lainsäädännön kanssa. Tämä koskee erityisesti valvonta-asetusta ja muita elintarviketuotantoa säänteleviä asetuksia.

Asetuksen soveltamisalan laajentaminen

10. toteaa, että EU:n keskeiset jätevesien käsittelyä koskevat säädökset ovat direktiivi 91/271/ETY ja direktiivi 2000/60/EY, mutta niiden ja ehdotetun asetuksen välinen yhteys on hyvin löyhä. Molemmissa direktiiveissä mainitaan jäteveden uudelleenkäyttö vain julistuksenomaisesti, ja paino on lähinnä ympäristönsuojelussa.

11. katsoo, että yleisluonteisessa EU:n säädöksessä ei pitäisi rajoittaa veden uudelleenkäytön käsitettä koskemaan vain käyttöä maataloudessa. Komitea tiedostaa kuitenkin, että soveltamisalan laajentaminen kattamaan myös käyttö mm. teollisuudessa ja energia-alalla tarkoittaisi tekstin koko rakenteen muuttamista.

12. ehdottaa siksi, että asetuksen soveltamisalaan lisätään maatalouden kastelukäytön rinnalle veden käyttö esimerkiksi kaupunkien viheralueiden, puistojen, puutarhojen ja yleisessä käytössä (virkistys, urheilu) olevien nurmialueiden kastelussa, sillä niihin voidaan soveltaa samaa lähestymistapaa ja kierrätysveden vähimmäislaatuvaatimuksia kuin maatalouden keinokastelussa. Kierrätetyn veden käyttö näihin tarkoituksiin kaupunkialueiden vesihuollossa edistäisi kuivuuskausina huomattavasti myös niiden ongelmien ratkaisemista, jotka aiheutuvat siitä, että kaupunkien keskustat lämpenevät.

Loppukäyttäjän vastuu

13. pitää ehdotetun järjestelmän suurimpana puutteena sitä, että nk. loppukäyttäjä mielletään pelkäksi passiiviseksi kuluttajaksi, joka vain käyttää kierrätettyä vettä olematta itse vastuussa mistään – edes veden mahdollisista laatumuutoksista sen jälkeen, kun loppukäyttäjä on ottanut sen vastaan kierrätyslaitoksen toiminnanharjoittajalta, tai siitä, millä tavoin vettä käytetään esimerkiksi maaperän kastelussa.

14. kehottaa säätämään asianmukaisista näytteenotto- ja analysointinormeista ja ottamaan tässä yhteydessä huomioon kasteluun käytettävän kierrätysveden laatua koskevat ISO-standardit luokittain sen mukaan, mitä kasveja kastellaan. Kuten asetuksen sisällöstä käy ilmi, EU ei pidä kierrätettyä vettä samanlaisena (turvallisena) tuotteena kuin juomavettä. Siksi myös loppukäyttäjän olisi kannettava vastuuta sen käytöstä ja oltava asioista tietoinen. Maatalousalan (elintarvikkeiden) tarkastuksista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen tai terveysviranomaisten on edellytettävä tarkistusten suorittamista. Tarkastettavat kohteet on valittava niin, että otoksessa ovat edustettuina kaikki kyseisestä kierrätyslaitoksesta tulevalle vedellä kastellut maa-alueet.

Kierrätysjärjestelmän ulostulo

15. kehottaa Euroopan komissiota määrittelemään käsitteen ”järjestelmän ulostulo”. ”Ulostuloa” ei määritellä nykyisessä asetusehdotuksessa, mikä johtaa tulkinnanvaraisuuteen. ”Järjestelmän ulostulon” voidaan ymmärtää tarkoittavan kierrätyslaitoksen ulosvirtauskohtaa tai varastointiallasta, johon kootaan loppukäyttäjän vaihtelevaa tarvetta vastaava määrä vettä. Kyseeseen voi tulla myös erillinen kastelujärjestelmä, jonka kautta kierrätyslaitoksen tuote toimitetaan loppukäyttäjälle.

Toissijaisuusperiaate

16. katsoo, että ehdotettu asetusta on toissijaisuusperiaatteen mukainen (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artikla). Vaikka toissijaisuusperiaatteen näkökulmasta on niin, että kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen paikallisen vesiviranomaisen tulee voida päättää kierrätetyn veden konkreettisesta käytöstä, tarvitaan EU:n maataloustuotteiden sisämarkkinoiden luonteesta johtuen unionitason säädöstä.

Bryssel 6. joulukuuta 2018.

*Euroopan alueiden komitean
puheenjohtaja*

Karl-Heinz LAMBERTZ